

AMPA Pi d'en Xandri

L'Autonomia de l'Infant i el camí escolar

El sentit de responsabilitat i l'autonomia personal van apareixent en els nens i nenes quan:

- Se li encomanen tasques adequades a l'edat
- Se'l va informant sobre si les seves respostes o reaccions són adequades
- Se l'informa sobre quines alternatives podrien anar-li millor

QUE FEM ABANS D'ENCOMANAR ALS NOSTRES FILLS/ES ALGUNA TASCA?

1. Convé tenir clares les responsabilitats de cada membre de la família. Cada membre ha de saber què ha de fer, com i quan ha de fer-ho per responsabilitzar-se'n.
2. És important que els adults al càrrec es posin d'acord en quines responsabilitats exigiran als infants. La incoherència afavoreix l'incompliment de les tasques encomanades als nens/es, així com la seva justificació per no fer-les.
3. Convé que els adults reflexionem sobre quin és el nostre grau de responsabilitat. No podem exigir als nostres fills/es el que no ens exigim a nosaltres mateixos.
4. La paciència i la tolerància són actituds imprescindibles. Hem de tenir en compte que no sempre poden realitzar tasques perfectes, que poden cometre errors i que aquests els poden ajudar en el procés d'aprenentatge.

QUE FEM EN EL MOMENT D'ENCOMANAR-LOS UNA TASCA?

1. Mostrar confiança, fer-los saber que estan capacitats per fer-la bé i donar-los seguretat.
2. Explicar amb claredat i amb poques paraules què desitgem que faci i comprovar que ho ha entès bé.
3. Evitar missatges com: "ja ho faig jo, que tu ho fas tot malament". Aquests missatges desvaloritzen als nens/es, eliminen la motivació que poguessin tenir, anul·lem els seus esforços per millorar i la seva autoestima es veu ressentida. Evitar interrompre el procés d'aprenentatge.

QUE FEM UN COP INICIADA LA TASCA?

1. Mai facis el que el teu fill/a és capaç de fer per si sol. Ens equivoquem si pensem que l'ajudem facilitant-li la tasca per evitar-li una mala estona.
2. Observa les possibilitats i grau d'evolució del teu fill/a i adapta les teves exigències i tipus de responsabilitats al seu creixement.
3. En algunes ocasions cal oferir la possibilitat d'escollir entre dues opcions. Escollint s'aprèn a prendre decisions. Quan s'escull hi ha un compromís i un risc. El compromís d'experimentar el que has escollit i el risc d'equivocar-te. D'aquesta manera aprenem a tolerar la frustració i a assumir les conseqüències dels nostres actes.
4. Una paraula afectuosa ajuda a consolidar el que han après i motiva per tornar-ho a intentar.
5. És convenient fixar per endavant les ordres que no es repetiran i que, si no està atent i no compleix, tindran una conseqüència.
6. Al començament és important estar atents al desenvolupament de les tasques, proporcionant ajut en els moments precisos.

Una de les principals amenaces per l'educació de l'autonomia personal és la sobreprotecció i la hiperparentalitat que exerceixen alguns pares i mares quan es deixen endur per les **seves pors i/o expectatives**.

En aquest punt és necessari que els pares **mostrin un alt grau de seguretat i confiança en els seus fills/es** a l'hora de confiar-los responsabilitats.

En aquest sentit...

Fer el camí a l'escola és molt més que caminar cap a l'aula...

- És aprendre a cada passa que faig sol
- És trobar-me amb els meus amics i compartir camí
- És responsabilitzar-me d'arribar d'hora
- És créixer anant cap al meu futur
- Prendre consciència de mi i del que això implica

Tenim una oportunitat en el camí a l'escola per poder demostrar que volem que creixin de manera saludable, amb confiança i autonomia. Demostrant-se que poden aconseguir-ho!

Implicant-se en la seva ciutat i fent-se'n protagonista actiu.

Deixem espai per créixer i elles i ells aconseguiran créixer i evolucionar.

Alexandra Mariné Duran
Moltes gràcies!

